

Den stora flugan eller Susanna Wallström eller Solskenskvist som Nick Carte...

Engdahl, Axel,

81 F b Br.

National Library
of Sweden

Vitt. Sv.
Dram
Kvinn
(Sv)
o

**DEN
STORA
FLUGAN**

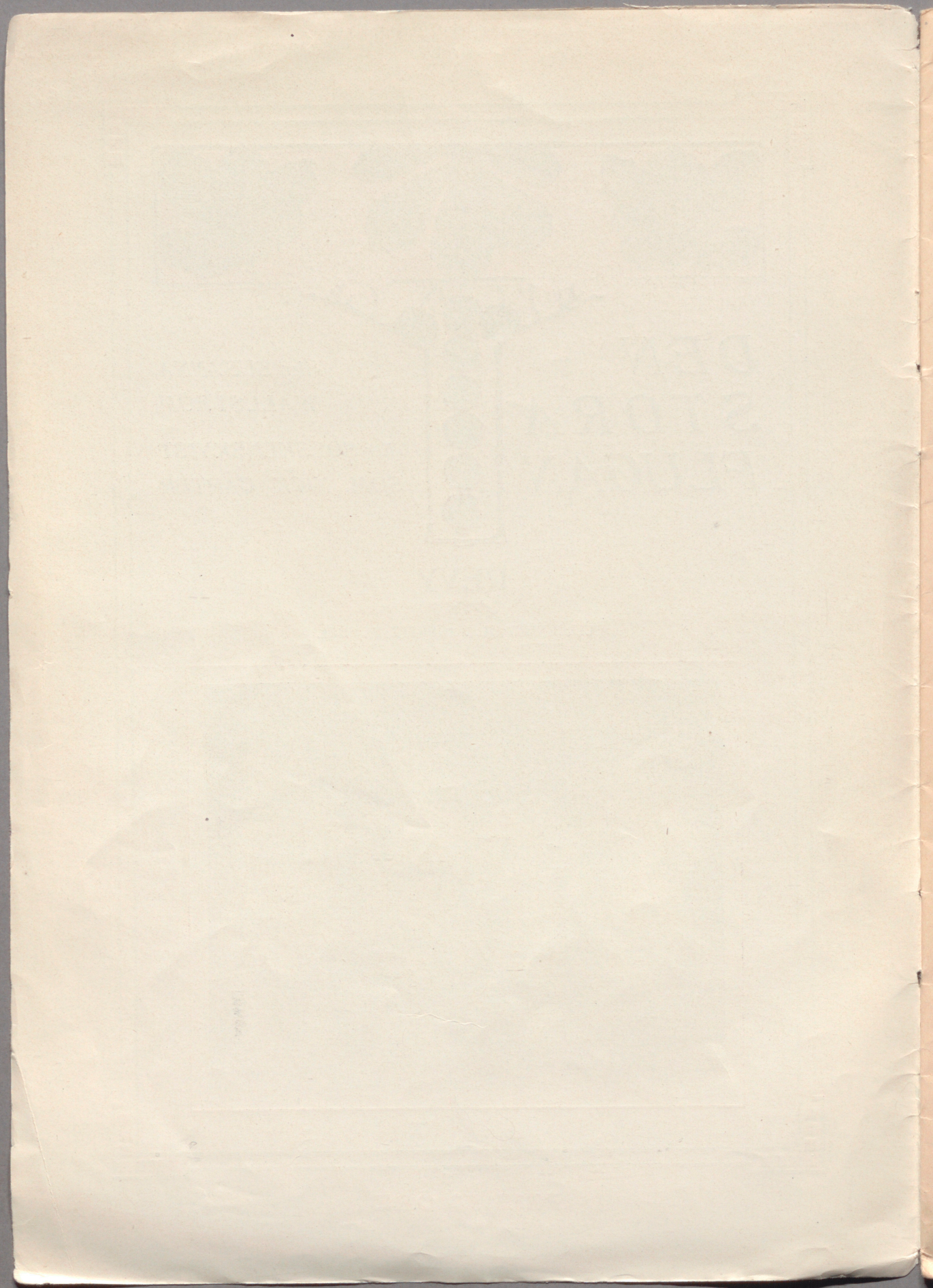
*eller SUSANNA
WALLSTRÖM
eller SOLSKENSKVIST
SOM NICK CARTER*

REVY

AF
AXEL ENGDAHL OCH FRITZ SCHÉEL

PRIS 50 ÖRE

1909
DEN STORA FLUGAN

AV

SUSANNA WALLSTRÖM

ELLER

SOLSKENSKVIST SOM

NICK CARTER

Revy

Rxel Engdahl och Fritz Söndel

GÖTEBORG
SCHÉEL & SJÖGREN'S TRYCKERI

De' ä' kinematograf di vill ha.

Nu på bilder är man vilder

Står i kö i alla hörn;

Barn och stora ej förlora

Tålmodet af en törn.

In att titta! Att få sitta

Kostar ringa penning blott.

D'ä ä' på modet: Svenska blodet

Rörs så lätt af allt i smätt.

Ja, de' är kine, kine, kine, kinematograf
di vill ha!

Det är den som nu för tiden konstintresset
håller oppe i vår sta'.

Det är kine etc. etc.

De' är den som konstintresset lagt beslag
på i vår sta'!

På teater är man later;

Hvar teaterdirektör

Läser dagligt Stabat Mater

För han ingen kofva gör.

Bildlikt talt: för denna kräfte,

Som tyvärr ej går bakut,

Skulle nog med tack han häfta

Om den vore blott akut.

Ja, de är o. s. v.

Ack med bilder skilda arter

Lockas folket och då mäst

När det kittlar af Nick Carter,

Högt i gunst trots all protest.

Det finns folk med mynt i banken,

Folk som på fallrepet är,

Som blott bära ett i tanken:

Kinematografaffär.

(Refräng.)

Mannensomgörhva'fanhanvill.

Jag är — — — — en prisse,
 Som nog — — — — är känd
 Från — — — Söndagsnisse.
 — — — Nu är lampan tänd.
 ∴ Det är jag som gör hvad fan jag vill. ∴
 När jag går — står jag still,
 Står jag still går jag vill,
 Blir jag törstig så dricker jag sill.

Jag varit med om Zontariffen
 Och därför — — gör jag hvad jag vill.
 Jag är — som nollan — — — uti priffen
 Och tar till bens — när jag står still.
 (Refräng.)

Reson jag hatar — men är styf att rimma
 Till gröt — — som kokas på en spik.
 Som fisk i sjön jag — — kan cykla,
 Och Neckens polska det är min francaise.
 (Refräng.)

När lifvet är trist.

(Susanna Vallströms längtan.)

När lifvet är trist
 Och jag är lite melankolist,
 Tröst är mig förvisst
 Att få älska min konditorist.
 Fast jag nog har mist
 Ungdomsfäringens grönaste kvist
 Med en smula list
 Blir nog Fabian min botanist.
 Men skulle han dock ej till sist
 Bli min blekfeta själs kolorist,
 Då kommer jag säkert i klist-
 er och blir kanske alkoholist.
 Men då ifrån hufvud till vrist
 Jag ej har nå'n skavank eller brist
 Blir jag humorist
 Och med glädje jag tar Solskenskqvist.

O, min Fabian,
 Min tyrann och min själs babian,
 Du helaste da'n —
 Är en propp i min gråts dammejean.
 O, min Fabian,
 Du är ren som den hvitaste svan
 Och i min koran
 Är du evigt min Mohammedan.
 Ja, söt är du som marzipan,

Du min tankeförlyftande kran,
 Du sjunger som en pelikan
 Bland chrysantemum och tulipan.
 O, följ mig och titta på sta'n
 Och krossa ej hjärtats krokan.
 O, min Fabian,
 Du min törstande kärleks banan.

Herman Schneider.

(Ej vacker men god.)

En stackars "Schneider" som jag minsann
 Får sy och knoga som ingen ann'.
 Men jag ej klagar, godt är mitt mod,
 Jag är ej vacker men jag är god.

Visst hafver skönhet jag inte fått,
 Och rikedomen blef ej min lott.
 En gång af koppor så ful jag blef
 När jag mig kliade och sönderref.

Ej glans och rikdom mig fångsla kan,
 Blott jag får tillhöra dig Susanna
 a och dig göra till min klenod.
 Du är ej vacker — men jag är god.

Ack om en gång du blef mjuk som vax,
 Och sade: Herman, o, tag mig strax,
 Och ville stå i min skräddarbod.
 Jag är ej vacker — men jag är god.

Beväringen Rosendahl.

Nu reser jag bort ifrån dig, Susanna,
 Och några måna'r ska' jag borta stanna.
 Jag hoppas när jag säger dig farväl
 Att inte du ta'r skada te' din själ.

För — hingla, dingla, tjingla,
 Ockla, mockla, tjockla,
 Falleride, mockelide, sackelide, tjom.

För dig och fosterlandet ska' jag sträfva
 Tells fienderna i knäveckan bäfva.
 Me' kulor ska' vi me' dem leka boll
 Tells di i syna ska' se ut som säll.

(Refräng.)

Här ser du pojk, som ej är illavulen
 Och inte rädd för själfva djädervulen.
 Här ser du gosse som har friskt humör
 Och för si' flecka gör ett stolt honnör.

(Refräng.)

Ja, du ska' akta dig för Herman Petter,
 Å, sätt dej ej uti omständigheter.
 Om du bedrar mig ska' du allt få se
 Att jag tar lifvet af er alla tre.
 (Refräng.)

Hva' sa' hans mamma om de' då?

Om allt hvad som händer och sker i vår
 stad,
 Om Lindman är ledsn och Branting är
 glad,
 Om kymigt man har det med lifvets besvär
 Man viftar med kardan och säger så här:
 (Talas)
 Hva' sa' hans mamma om de' då?

Det bolaget Lingon så insyltadt ä',
 Att allt mera tydligt därpå man kan se,
 Att blott utaf kröser och saftjobberi
 Ej alltid en Svensson en Krösus kan bli.
 Hva' sa' hans mamma om de' då?

Tänk om herr Melander, den öfverste båld,
 Som utaf herr Fallström så illa är tåld,
 Skull' fria till Steenhoff och hon ej sa' nej,
 Och sedan de vigdes utaf Ellen Key.
 Hva' sa' hans mamma om de' då?

Löjtnant Sadelknapp.

Mitt namn är Sadelknapp.
 Jag träffas mäst på kapp-
 löpningarna och löjtnant ä' min titel, äh!
 Min pappa grefve ä',
 Och jag ä' grefve mä',
 Min mamma ä' grefvinna.
 Nå, hva' sägs om dä', äh!
 (Refräng.)

Äh, äh, immer elegant,
 Äh, äh, alltid lite slapp,
 Äh, äh, så'n ä' han bekant,
 Löjtnant Sadelknapp!

För kvinnor har jag håg,
 Jag krossat minst ett tjog
 af deras hjärtan
 trots min ungdom, sablars blod.

På kapplöpningars lopp
 Hon ä' mitt ända hopp.
 Den vitzen kan ni gärna ta' och skriva
 opp.
 (Refräng.)

Tip-top.

(Mel.: Dollarprinsessan.)

Sadelknapp:

I mig du ser en friare, hvartill du ej sett
 maken.

Susanna:

Och jag är lika fin som du, så enkel är den
 saken.

Sadelknapp:

Jag är tip top och chic som fan, fast utan
 mynt i lommen.

Susanna:

Men jag vid rik'domen är van. (Afs.) Jag
 tycker riktigt om'en.

Sadelknapp:

Ja, ja...

Båda:

Ja, vi ä', ja, vi ä' tip top,
 Riktigt chic och tip top, snipp snopp.

Susanna:

Jag har pengar fullt som sand.

Sadelknapp:

(Afs.) Det är bra att ha ibland.

Båda:

Vi ä' tip, vi ä' top, snipp snopp.
 Ja vi ä', ja vi ä' tip top,
 Riktigt chic tip top, snipp snopp.

Susanna:

Pengar har jag ju som gräs.

Sadelknapp:

(Afs.) Mynt är alltid tip top, yes.

Båda:

Vi ä' tip, vi ä' top, snipp snopp.

Sadelknapp:

Vi hästar köpa ska', min vän, för alla dina
 pengar.

Susanna:

Men ett vi inte glömma få, och det är
tvänne sängar.

Sadelknapp:

Nej, det är lyx; om än så rik, jag vill mig
aldrig lägga,

Jag blir nervös af barnens skrik, men lugn
när hästar gnägga...

Ja, ja...

Båda:

Ja, vi ä', etc.

I dag och i morgon.

Du är öfvermåttan begeistrad och glad

:|: i dag |:|:

Det tycks dig som ägde du hela vår stad

:|: i dag |:|:

För röster till valet du gnott som en hund,

På månader har du knappt fått dig en blund

Nu väntar du lönen d'ä klart om en stund

:|: i dag |:|:

Men herre Gud hur ser du ut i morron,

Ja, herre Gud, hur ser du ut i morron.

Då du finner allt besvär

Lönadt med en tom chimär,

Allt som du trott i dag är luft i morron.

Åt posttjänstemännen de lofvat mer lön

:|: i dag |:|:

Och lofvat villfara rösträttarens bön

:|: i dag |:|:

I riksdä'n på tjafs blir en fattig ej mätt

När tungorna slamra för lag och för rätt,

Rättvisa åt alla, sänt är deras sätt

:|: i dag |:|:

Men, herre Gud hur blir det väl i morron,

Ja, hvem som hälst vet hur det blir i

morron.

Då det stämmes upp en sång,

Vänta tills en annan gång!

Sjunga gubbarne i samfälld kör i morron.

Rätt många af damerna uti vår stad

:|: i dag |:|:

Ä' rädda att ta' ett uppfriskande bad

:|: i dag |:|:

De ha sig försvarat på möte och dä

Man har resolverat sin mening som så:

Hvad tjänar det till att i badet vi gå

:|: i dag |:|:

När man ändå blir likadan i morron,

När man ändå blir likadan i morron.

Ja, de kan väl folk förstå,

Att sig kläda af och på

Är dumt när de' ska göras om i morron.

Ludde och Stafva.

(Organisationsvals.)

Ludde:

Stå på dig Gustafva,

Hvarför skall man slafva

När frihetens ande i Masthugget bor.

Ej mer med paketer

Vi sno som raketer,

För oss våra husbönder själfva nu gnor!

Stafva:

Frun själf får elda upp i spisen

Och sköta kökskurtisen

Och laga våran mat.

Båda:

Nu ska' vi jäklar i min låda

Dom visa hur vi båda

Ihop ska' ha't.

Stafva:

Först ledigt på sönda'n.

Ludde:

För dä ä' de bönda'n.

Stafva:

Och månda'n ä' fri.

Ludde:

För dä har en ju inga ti'.

Stafva:

På tisdä'n spatsera

Och sej rekreera.

Ludde:

Och leka i Slottsskogen gardenparti.

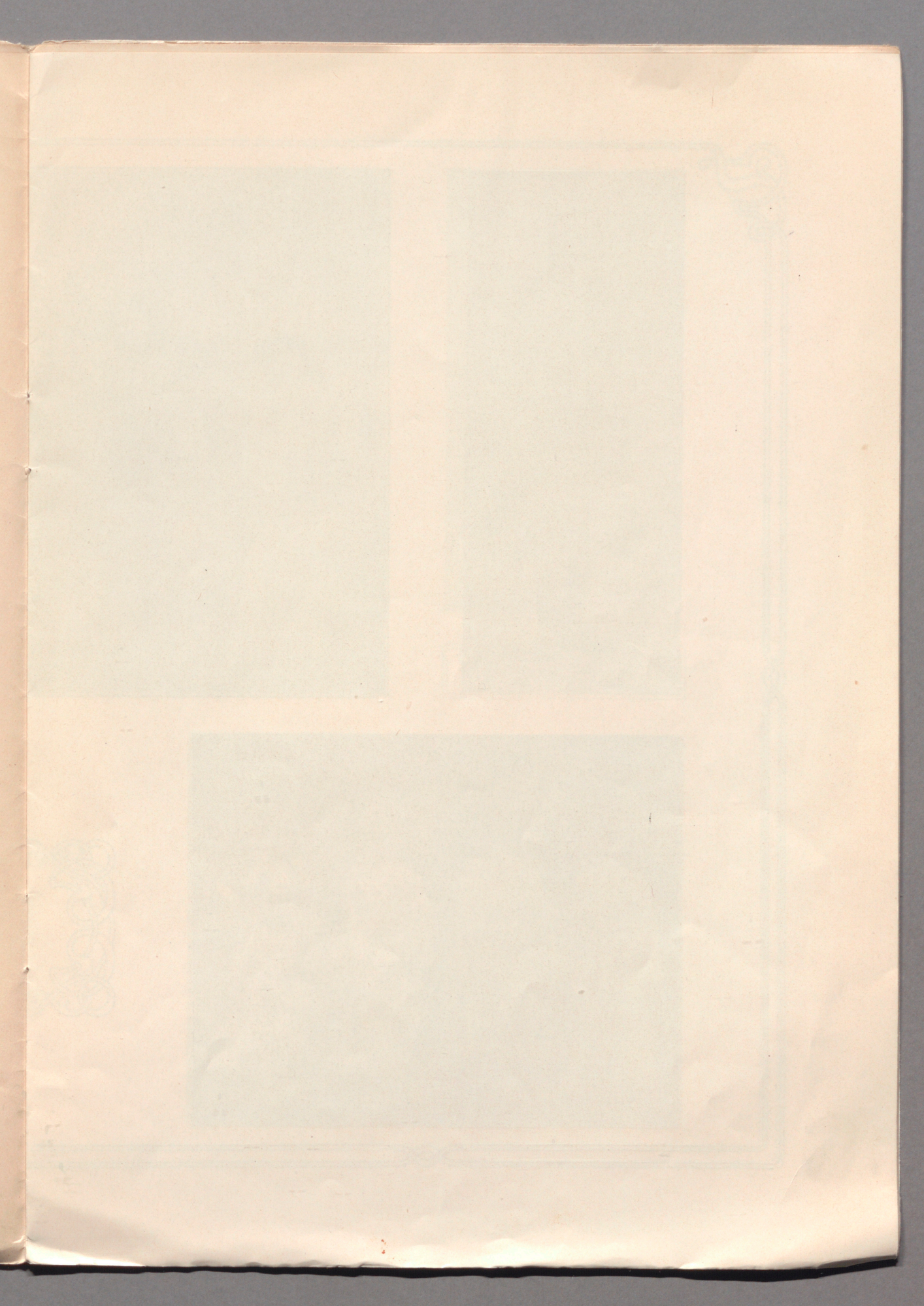
Stafva:

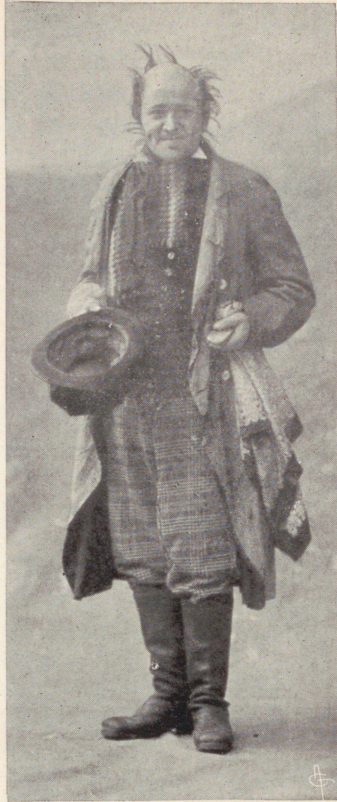
Onsdagen går vi på konserter.

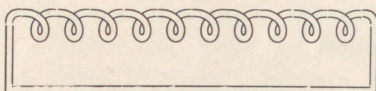
Ludde:

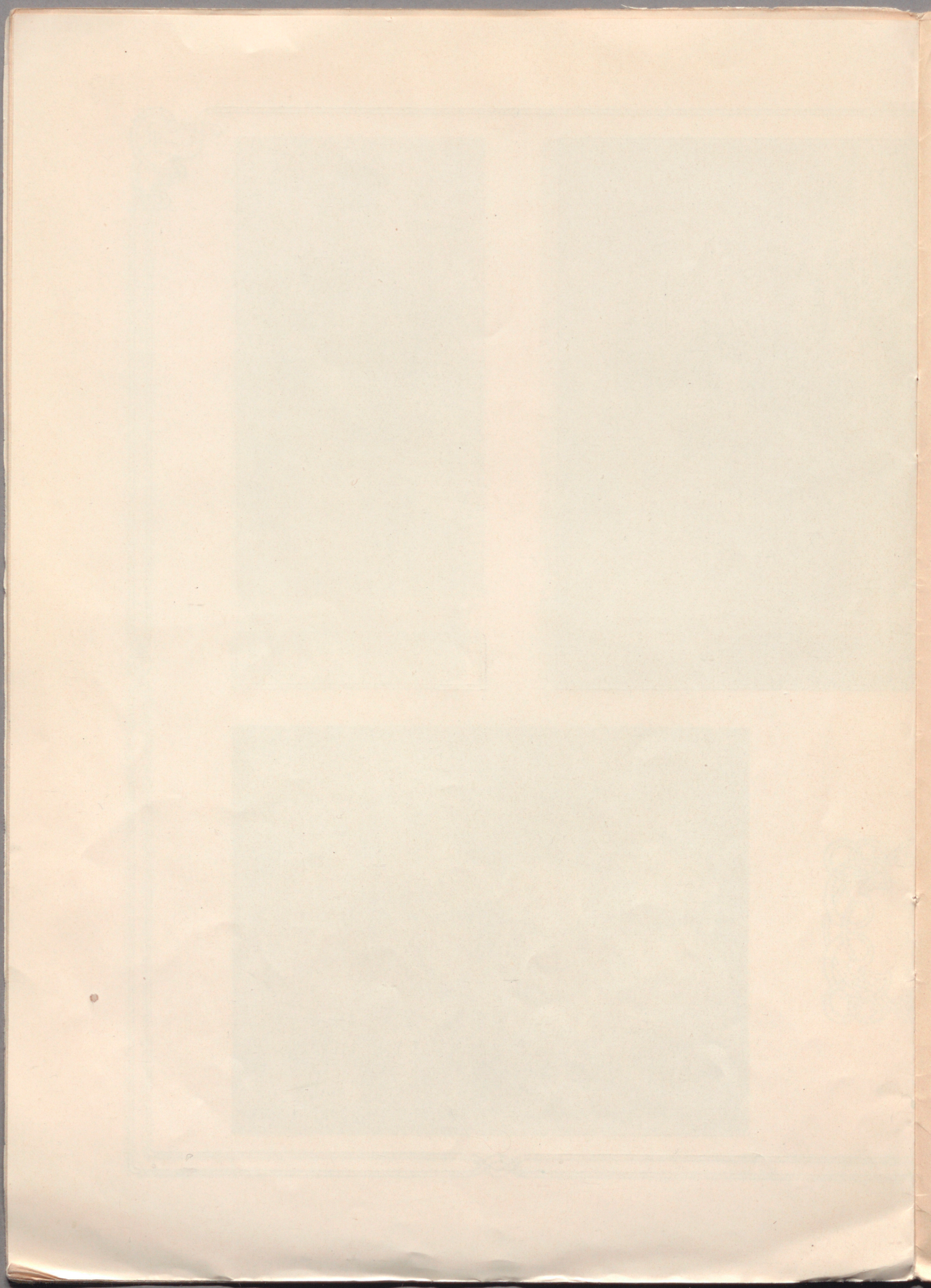
På torsdä'n fläsk och ärter

Ska' blifva vår musik.

Stafva:

Fredagen gör vi oss gentila.

Ludde:

På lörda'n får man hvila från veckans
poetik.

En valsdröm.

(Mel.: Ur Valsdrömmen.)

Seglaren:

Så skön som din bild jag mig drömde,
En drottning på klippan du står.
Den gyllene solen sig gömde
I hvar liten lock af ditt hår.
Din kind är af purpur begjuten,
Din blick som en blånande älf.
Din midja af vinden omsluten,
Oh, vore den vinden jag själf.
Som böljorna bröstet sig hvälfver,
Jag hör deras mystiska brus
Ur hjärtat, som längtande skälfver —
O, trollfé i sommarens ljus.
Låt mig få stanna här vid ditt bröst,
Lyss till de milda vindarnas röst,
Allt hvad jag drömt om dagar och år
Nu för mitt öga lefvande står.

Amalia:

Lifvet är långt, men ack sommarn är kort,
Kärleken vissnar, snart dör han bort,
Vissnar som blad, när dom faller af.

Seglaren:

Följ mig då ut på blånande haf,
Där få vi drömma sommaren ut,
Drömma och lefva sagan till slut.

Lasiga Laban

och

Omvända Svensson.

Vi har kommit hit ner för att fria
och det reder nog ut sig med tia,
fastän ingen har bett oss stanna.

(Tala): Vi har friat till alla frisinnade
kvinnor i Sverige såsom att Ellen Key,
men hon sa' nej, och Steenhoffs Frida ville
bida och te fru Skog, som hade krog, men

bara log, hon hade nog, och Elsa Törne
fick vare med på ett hörne fast hon ä' Soli-
dar och aldrig går i par och lilla Gwen sa'
kom igen och René sa' lilla kvanting, jag
törs ej för min Branting och Lydia Wahl-
ström visa oss till Kata Dahlström, som
inte ba oss stanna, men nu ska' vi hånka
Susanna.

Tingelingeling på Grand Hotell.

Fast kvinnan narra en apryl,
Man mår så bra blott man är fyl.
För tingelingeling på Grand Hotell.
Att ge sig ut på frieri,
Det är ett idrottslotteri.

När vi stegade in uti salen
Holm och Nydqvist oss mötte uppå svalen
med ett smörgåsbord fullt af champäter.

(Tala): Och ba' få se på en liten sön-
dagseftermiddagsmiddag med smör och
bröd och brännvin och kanderade lokomo-
tiv och äkta rysk kaviar från Hamburg och
ragout på Påboda och sprängd chateau-
briand à la Nilsson med nådsens säs och
lilla pärlan å fanstyg med tryffel och lilla
pärlan å krokkan å la riksdagshuset, för-
snillad spik af 1909 års tappning å lilla pärl-
lan å biffstek och potäter.

Tingelingeling på Grand Hotell.

När så det faller på ens lott
Så skall man alltid lefva flott,
För tingelingeling på Grand Hotell.
För att man nu skall nykter bli
Man ger sig ut på frieri.

En tritrallande vals.

(Mel.: Tre trallande jäntor i valstakt.)

Omvända Svensson:

Hvad tjänar det till att förta' sig,
När lättjan en gång finnes till.

Amalia:

De' fint ju att ligga och dra' sig
På morron så länge man vill.

Båda:

Men ack i en vals,
En smekande vals,
Med arm omkring midja och arm omkring
hals.

Då är man ej lat,
De' så man vill ha't,
En vals med sin flicka är söndagsmat.

Omvända Svensson:
Ibland pas-de-quatre man dansar,
Och något som skälls polonaise.

Amalia:
I boston och cake-walk man svansar
Och kråmar sig uti française.

Båda:
Men ack du, en vals,
En smekande vals,
Med arm omkring midja och arm omkring
hals.
En lustiger sväng
På lättfotad käng
Så kjolarna flagga i flygande fläng.

Omvända Svensson:
Man polka, galopp och mazurka
Visst folk uti dansskolan lär.

Amalia:
De ha en att hoppa och durka
Och ge en ett fasligt besvär.

Båda:
Men ack du, en vals,
En smekande vals,
Med arm omkring midja och arm omkring
hals.
Försök att stå still —
Den födes man till,
Ja, den kan man dansa så länge man vill.

Lurad på konfekten.

Den lille Joel är ifrån mig faren,
Ja, han är faren till ett annat land.
Jag ensam sitter uti budoaren,
Alltsedan han förskjutit bort min hand.

(Refräng):

Faderillanla, faderillanlafaderalla,
Alltsedan han förskjutit bort min hand.

Allt detta ljufliga som du mig skänkte
Ur byråmslådan har jag plockat opp.

Se här är ringen, som af silfver blänkte
Den gång därmed du smyckade min kropp.
(Refräng.)

Och här ä' flaskan me' Floridavatten,
Som spred en vällukt öfver mina fjät.
Och Voltakorset, som jag bar om natten,
Se'n ryggmatismens kval jag fick i knät.
(Refräng.)

Den sparbanksboka, som åt mig du räckte,
Och som alls intet var däri att se.
Och sockerägget som till påsk du spräckte
När som du det i gatan tappade.
(Refräng.)

Ack, denna lyseduken själf jag blekte,
Och den broderade med flitens nål.
Och Djäfulvspelet hvarmed snällt jag lekte
Tills att i hufvet jag därpå fick håll.
(Refräng.)

Här ä' de sockorna du gaf den lille,
Som aldrig mig begaf sig till att få,
I ty din falskhet intet sådant ville,
Att mig i ljufva kärleksbojor slå.
(Refräng.)

Hans och Greta.

(Mel.: Ur Dollarprinsessan.)

Hon:

När du så snällt och vackert beder,
Så är jag inte rädd för dej.

Han:

Om jag dig endast varligt leder,
Du leken snart dig lär af mej.

Hon:

Du får mig dock ej mera smeka
— för sånt mig mamma varna plär.

Han:

Att utan smek och kyssar leka
— den leken blir mig aldrig kär.

Hon:

Nej, lilla Hans, tro inte att
Jag tycker det är roligt.

H a n:

Ej roligt det? Min lilla skatt,
Det finner jag otroligt.

H o n:

Nej, låt oss leka nu
Just som babies små.

H a n:

Som babies jag och du,
Hur ska' det väl gå?

H o n:

Tann du de ej, ha, ha, du najjas bja,
Tom ä tå niten, niten ä tå töt, jaha.

B å d a:

Tom ä tå niten, niten etc.

H a n:

Så gå vi ut och gå i skogen,
En soligt vacker sommardag.
Och du mig följa skall så trogen
Till bäckens lilla vattendrag.

H o n:

Men jag kan inte komma öfver,
Ty där finns inte lagd nå'n spång.

H a n:

Uti min famn du ej behöfver
Att kvittra någon sorgesång.
Och där som smultron växa tätt
Min börda sitter redan.

H o n:

Du själf bredvid — det är din rätt.
Hvad ska' vi göra sedan?

H a n:

Vi smultron plocka ska'
Tills vi trötta bli.
Det första vill jag ta.

H o n:

Trés bien, ne's pas?

H a n:

Merci! Det var så litet blott. Nu ett större.
Hej!

H o n:

Du Hans, finns inte mycke större smultron, säj?

H a n:

Jo, det finns mycke större smultron kvar
för dej.

Den stora flugan.

:|: Flugans stolta gång :|:
Flugans gång på rullgardin.
:|: Flugans stolta gång :|:
Flugans gång på rullgardin.

Här ni ser en glad bekant
U ngtupparnes drabant,
Stora flugan jag består
Jämt med trumf jag går.
Tiden vrickats har ur led,
Stryker den ej med,
Sjukan nog minsann
En doktor hjälpa kan.
Nu ska' här bli annat surr
Än små turturdufvors kurr.
I det gamla Sverige än
Finns det morske män.

Beska piller hann jag ge
F. F.-gubbarne
Förr'n de ströko flagg en da'
För sibyllorna.
Men den flugan botas kan,
Mitt recept jag fann,
Att som en patriark
Dem rädda i min ark.
Ej för fridens bleka löf
Stora flugan näbben klöf,
Annat kuttra-sju nu blir
Mitt lif selixir.

Sibyllorna.

Om inte kjolyg fanns,
Ack, ni kom ju ingenstans.
All er mötespolitik
Blef blott soppa på en spik.
Fast alltid en martyr,
Är det kvinnan dock som styr,
Och för makten en symbol
Ni har i hennes kjol.

(Refräng):

Med den blåa åt Lindman jag viftar,
 Och för Staaffen jag bär gredelin,
 med den gröna en pik
 ger jag åt Hjalmar Wijk,
 och åt centern en lätt af muslin.
 Denna röda för Branting jag skif-
 tar,
 men den skära mäst håller jag på,
 den mig Lindhagen gaf,
 och den håller jag af
 allra närmast, det kan ni förstå.

Af kvinnans fria val
 Ska' bli Katas tribunal,
 Och vår politiks idol
 Blir en stolt nation i kjol.
 Den stora flugan skall
 Kuttra glad sin hemlandstrall,
 När vår kvinnoministär
 De gamla färger bär.

(Refräng):

Flaggar blått när man högern vill plocka,
 gredelint när man är liberal.
 Lite grönt blir det i
 våra mäners parti
 centern blir i muslin neutral.
 Med den röda vi sossarna locka,
 men den skära mäst håller vi på.
 Ty den visar ändå:
 Alla kjolarna små
 Alltid utanpå byxorna gå.

Löpar-Nisse.

När jag var ner i Spanien, där jola ho' tar
 slut,
 Där stog Napoleon Dundrapart mä' syna
 full å krut.
 Å han va' tjock, å smal, å lång, å kort, å
 bre',
 Fem alnar mellan ögena och näsan satt på
 sne'.

Bakom'en hundra bataljoner knektar läg på
 lur,
 Men när mej Dundrapart fick se, han bölte
 som en tjur

Å skrek: "Nu kan I hem te käringa er ge,
 För nu ä' Nils frå' Fryksdalen här, så nu får
 han ta ve',"

Ifall du, sa'n, ä' hungrig, så gack uti mitt
 kök,
 Där får du spansker fluga och tjurfåktare
 mä' lök
 Och så en stor, en lång, en etterjäkla dram,
 Som är mig till stor heder och armén till
 ingen skam.

Se'n tog jag ett geväder och sköt så jola
 skalf,
 Och när mot himmelen jag såg, var månen
 bara half,
 Och där var knall och brak och dån i fjor-
 ton dar,
 Den femtonde fanns ej ett lif i hela Spa-
 nien kvar.

Men då skrek Dundrapartingen mä' röst
 som åskans skräll:
 "Dä' va' då fan te Fryksdaling te' skjuta
 very well,
 Och aldrig törs jag mej te' Sveriget mer
 bege,
 För nu jag ä' så rädder så för Karl den
 trettonde."

Lucia.

Nu vill jag beskrifva min sörjandes smärta
 Med rödaste bläck ur mitt sarjandes hjärta,
 Och hören I alla uppå denna sång
 Till eder betänkning på jordlifvets gång.

Det var i fjol somras när blommerna blomma
 Och solen hon skinde, så var det som
 somma,
 De träffade sig uti lundens bärsår
 Till inbördes trefnad i ungdomens vår.

På hafvet där stod det ett gänganes skepp
 Så stolt som en svan till sjömannens be-
 grepp.

Och namnet som var emot solen bevändt,
 var Kärleken målat på gyllenes pränt.

Men sommarn tog slut och di blommer di
vessna

Och fogglarnes sjongandes toner di lessna,
Och solskinnet slockna och vinden blef kall
Och spelte kärlekens begrafningskorall.

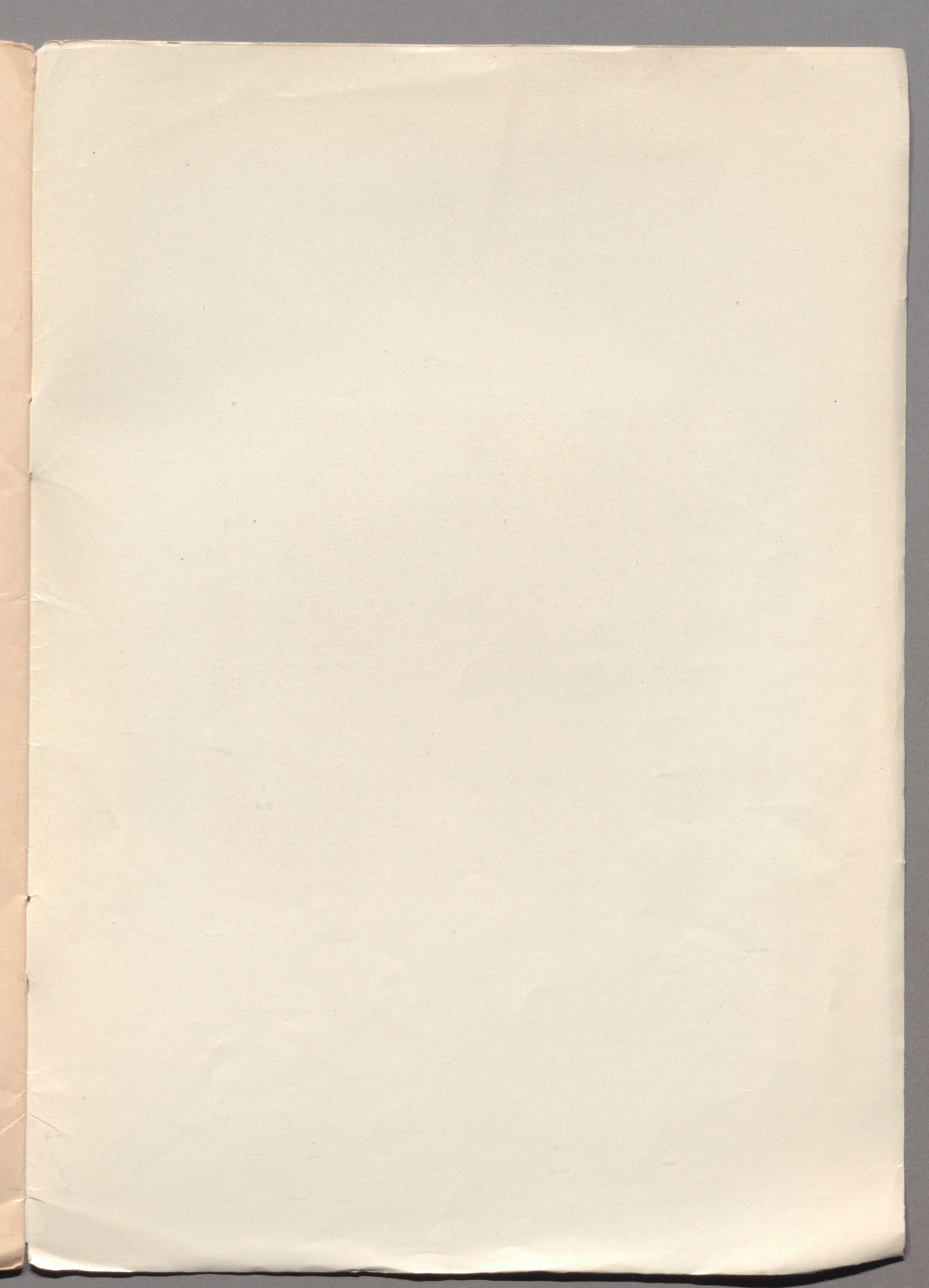
Det gångandes skepp, som jag såg uppåt
hafvet

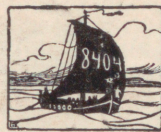
I glömskans förglömmades graf är begraf-
vet,

Och sola är gladder i höstkvällen sen,
Och Svännson är ingädd i frälsningsarmén.

GÖTEBORG
SCHÉEL & SJÖGREN'S TRYCKERI
1909